

KRAJANI KOSEZ:

Kdo nas spet skuša potegniti?

Potem, ko je DO Usluga s svojimi nameranimi gradnjami na območju krajevne skupnosti Koseze morala pod upravičenim pritiskom krajanov popustiti in pobrati kovčke ter se seliti drugam, kar pa ni bilo po volji tudi nekaterim občinskim birokratskim strukturam, je kazalo, vsaj na zunaj, da sta primer Usluge in odločnost krajanov zmanjšali apetite posameznikov, ki znova stegujejo krepilje po prostoru, o katerem naj bi odločali predvsem krajan.

In glej zlomka, na mesto da bi bil primer Usluga v opomin, so se naenkrat pojavili na sceni: Občinski komite za urejanje prostora, ZIL TOZD Urejanje stavbnih zemljišč, Zveza športnih društev Ilirija in Iskra Commerce na eni strani in krajan ter vodstvene strukture KS Koseze, ki naj bi zopet potegnili krajši konec. Iz zajetnega kupa pisnega gradiva, ki nam ga je dala na razpolago krajevna skupnost, bomo bralcem skušali postreči z vnovično neločljivo. Gre za nameravano gradnjo športnega parka Iskra in kot kaže, je takšen poseg v nasprotju s planskimi dokumenti o ureja-

nju prostora na območju te krajevne skupnosti. dogradi v okviru razpoložljivega zemljišča, namenjenega za športni park Ilirija, športne objekte pa idejnemu projektu DESSA, avtorjev Kajzar-Delak, da se zagotovi trajno koriščenje teh objektov s strani investitorja Iskra, da se športnemu društvu Ilirija zagotovi trajno koriščenje prostih kapacitet na novozgrajenih objektih ter prednostna uporaba novozgrajenega nogometnega igrišča, da se zagotovi investitorju Iskra koriščenje prostih kapacitet na že zgrajenih športnih objektih ŠD Ilirija in da se zagotovi skup-

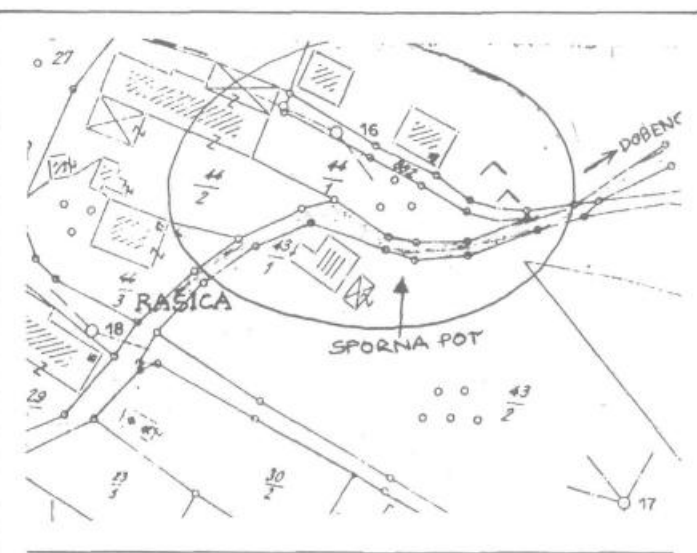
no upravljanje in vzdrževanje novozgrajenih športnih objektov v okviru športnega parka ŠD Ilirija. Udeleženca sporazuma pa soglašam sodišču zoper toženo stranko Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora Ljubljana, zaradi izdaje lokacijskega Dovoljenja. Vrhovno sodišče je tožbi ugodilo in se odločba Republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanja prostora Ljubljana št. 350/A-526/87-RS/TR z dne 11. 01. 1988 odpravi! V dokaj obširni obrazložitvi sodišča je razvidno vrsto nepravilnosti in tudi to, da bi bila igrišča na razpolago le eni delovni organizaciji, kar pomeni da bi bilo teniško igrišče zaprtega tipa, torej „rezervirano za Iskra Commerce“.

In ob tem še ena cvetka: Občinskemu komiteju za urejanje prostora, ki je tudi izdal odločbo o gradbenem dovoljenju, se ni zdelo pomembno, da bi odločbo poslalo tu-

di krajevni skupnosti Koseze na čigar terenu naj bi se tudi gradila igrišča, pač pa KS Zg. Šiška, ki meji z omenjeno krajevno skupnostjo!

Iz kupa dokumentacije je razvidno, da vodstvene strukture krajevne skupnosti Koseze niso ravnodušne nad ravnanjem že prej omenjenih povzročiteljev vseh nevšečnosti, njim pa so svoje dodali še krajan, saj jim ni vseeno kako bo z že tako okrnjenimi zelenimi površinami. Niso pa proti športnim igriščem, zavračajo pa namero, da bi bila le-ta samo za določene kroge oz. delovno organizacijo. Na vse pritožbe krajevne skupnosti, ki so jih naslovili na razne pristojne instance, komajda še dobijo kakšen odgovor, zato bo treba o tem primeru še odločneje nastopati dokler je še čas. Tega pa je vse manj!

Jože ČURIN

RAZPRTIJE OKOLI JAVNE POTI RAŠICA—DOBENO

Dva interesa, pa vsi imajo prav

Že dve leti vikendaši in domačini z Dobena ne najdejo skupnega jezika z vaščani Rašice, ki jim ne pustijo spremeniti kolovozno pot Rašica-Dobeno v avtomobilsko. In ker je zaradi le-te tekla tudi kri, so na pobudo občinskega komiteja za urejanje prostora in mestnega komiteja za promet in zveze organizirali pred nekaj dnevi na Rašici še enega izmed številnih sestankov. Prišli so Peter Ogorelec, predsednik občinskega komiteja za urejanje prostora, Božo Kovačič, predsednik mestnega komiteja za promet in zveze, Lojze Mežnarčič, predsednik občinske konference SZDL Lj.-Šiška, podpredsednik skupščine občine Domžale, predstavniki krajevne skupnosti Mengeš, predstavniki obeh prizadetih gorskih naselij in radovedneži. Skratka, rekli bi, sestanek na visoki ravni, na katerem na bi si kateri končno nalili čistega vina in našli rešitev v obojestransko zadovoljstvo.

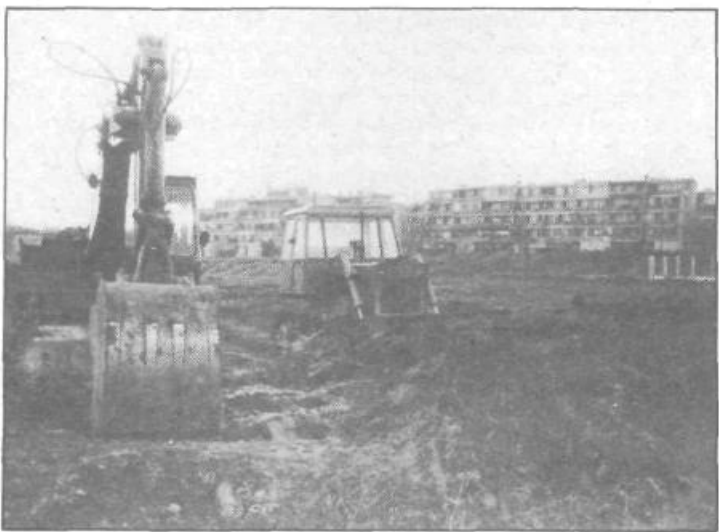
Na začetku razgovora je sicer kazalo, da so se razgrete strasti malo le ohladile, saj so uvodničarju Božo Kovačiču vsi družno priključili, ko je govoril, da je to javna pot v upravljanju KS Gameljne-Rašica in da se ji s popravilom in razširitvijo ne bo spremenila namembnost. Zaradi nekaj deset avtomobilov, ki vozijo mimo dveh kmetij, pa se gotovo ne bo spremenila v lokalno, še manj pa v tranzitno cesto. Nenazadnje je v bližini tudi vodni rezervat. V iskanju rešitve je v končni fazi predlagal tudi spremembo oz. zamik poti, kajti samo z znakom o prepovedi prometa, ki so ga predlagali krajan Rašice, ne bodo še ničesar rešili. Še posebej pa je poudaril, da brez dovoljenja lastnikov zemljišč oz. prizadetih kmetov, mimo katerih poteka pot, sta vsaka pobuda in predlog zaman in bo tudi sestanek brezploden.

Prvi razpravljalci so bili malce zadržani, najbrž previdni, a v ozračju je bilo vendarle že čuti določeno napetost, še zlasti, ko so predstavniki krajanov Rašice opozorili prisotne, da morajo prisluhniti kmetom, saj so eni redkih, ki so tržno usmerjeni in jih promet ovira pri delu. Sicer pa so po besedah kmetov bili vaščani oz. vikendaši z Dobena pogostokrat predrzni in so samovoljno širili pot, kljub prepovedi urbanistične inšpekcije, dokler ni prišlo do fizičnega obračunavanja in poseganja milice. Dobenci so seveda temu ugovarjali in trdili, da so kmetje preveč samovoljni, nagajivi in nimajo poslušnosti za težave drugih. Ponudili so jim celo roko sprave s predlogom, da bi se s krajinami Rašice sami sporazumeli okoli razširitve poti. Občinski komite za urejanje prostora pa bi jim izdal ustrezna soglasja in dovoljenja ter se tako izognili samovolji, protipravnim in nezakonitim posegom po tuji lastnini.

Z malo dobre volje bi se torej dalo veliko narediti. A kaj, ko se kmetje in z njimi predstavniki KS Rašica niso dali upogniti. In da bi bil volk sit in koza cela, je Božo Kovačič, predsednik mestnega komiteja za promet in zveze, predlagal zadnjo možno rešitev, postavitve znaka o prepovedi prometa z dopolnilno tablo, in zaključil sestanek. Nekaj sto metrov dolga sporna pot Rašica-Dobeno tako še naprej ostaja kamen spotike.

Škoda, kajti pot, začrtana v katastru, bo še naprej ostala javna pot. Znak ne bo rešil spora, prav nasprotno. Za hitrejši razvoj pa bi še kako potrebovali pot, ki bi jih združevala. Samo zazrti vase pa seveda te potrebe ne čutijo.

V.V.

Da bi bili kolikor-toliko objektivni pri osvetljevanju tega primera, bomo uporabili dva nasprotujoča si dokumenta, ki bodeta v oči, iz njih pa je mogoče razbrati, da gre za že preizkušene birokratske poteze in namišljene usluge širši družbeni skupnosti, v tem primeru usluge, ki naj bi jih bili deležni krajan.

Prvi od dokumentov je Samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za izgradnjo športnega parka Iskra, ki st aga 22. novembra 1986 podpisala dipl. ing. Boris Eržen v imenu Športnega društva Ilirija in dipl. oec. Janez Vipotnik v imenu Iskra Commerce.

Udeleženci tega sporazuma pa naj bi imeli tele skupne cilje: da se

ta, da se bosta v vsakoletnem koriščenju prostih kapacitet in skupnem upravljanju in vzdrževanju dogovorila s posebnim letnim aneksom!

V 6. členu tega sporazuma pa je zapisano tudi to, da sta udeleženci sporazumnici, da bo Iskra Commerce nakazala ŠD Ilirija sredstva za odkup zemljišča (navedene so tudi številke parcel), na katerega ima ŠD Ilirija predkupno pravico! Po zdaj še nepotrjenih informacijah, v času podpisovanja tega sporazuma, ŠD Ilirija ni imela razpolagalno pravico nad spornim igriščem? . . .

Drugi pomembni dokument pa je pritožba Skupnosti stanovalcev Ul. Bratov Učakar 4 in 6, in so tudi nastopili kot tožeča stranka na Vrhov-

DRUŠTVO ZA BOJ PROTI SLADKORNI BOLEZNI

Pozdravljeni vsi, ki nam pomagajte

Sladkorna bolezen je do sedaj prizadela samo v Ljubljani že 24000 ljudi. Obolenost za sladkorno boleznijo pa narašča. Tisti, ki zbolijo v zgodnji mladosti, so najbolj ranljivi, vendar lahko diabetes prizadene kogarkoli v kateremkoli življenjskem obdobju.

To sem doživela tudi sama. Toda z dobrim, neprekinjenim zdravljenjem lahko živite dokaj normalno življenje, kakor ga živim sama. Imam hujšo obliko te bolezni in moram zelo paziti na ritem prehranjevanja, moje telo je odvisno od zdravljenja z insulinom. Če bi bilezen zanemarila, bi postala uničujoča, lahko bi me ubila. Sladkorna bolezen pa je ena najbolj pogostih povzročiteljev bolezni ledvic in srca, povzroča slepoto in v zrelih letih zaradi gangrene povzroči lahko tudi izgubo prstov na nogi ali celo izgubo noge. Toda to je najhujše, kar se mi lahko še zgodi!

Spodbudne novice pa so z vključevanjem sladkornih bolnikov v društva za boj proti sladkorni bolezni. Ljudi učimo, kako naj živijo s sladkorno boleznijo, kako lahko kljub njej živijo polno, neodvisno življenje. Naše društvo prireja predavanja za diabetike in njihove družinske člane, izlete, degustacije visoko kvalitetne zdrave dietne prehrane, testirane na UKC), brezplačno zdravljenje.

Na žalost bolezen lahko prizadene prav vsakogar. Prizadela je mene lahko tudi vas, ali katerega od članov vaše družine. Delo Društva za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana je torej življenjsko važno čeprav je odvisno izključno od prostovoljnih prispevkov in članarine.

Prosim, pomagajte nam premagati diabetes tudi s svojimi prispevki že danes in omogočiti normalno delo društva. Hvaležni bomo za vsako finančno pomoč, tako delovnih organizacij kot posameznikov, saj bo humanitarno delo našega društva učinkovitejše tudi z vašo pomočjo.

Z. r. 50101-678-70167 Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana, Zarnikova 3

Veselim se vsakega novega sodelavca, z roko v roki nam bo življenje lažje in lepše.

Sama sladkorna bolezen ne boli, ko zaboli je prepozno . . . zato lažje je preprečevati sladkorno bolezen kot zdraviti.

Predsednica društva:
Rozi MAROLT

Razpis za nove spominke ljubljanskega območja v letu 1989

Ponudbo spominkov v naših krajih smo že velikokrat kritizirali, kajti tujci, ki prihajajo k nam kot turisti, želijo imeti spomin na kraj, kjer so preživeli dopust oziroma prijetne trenutke, toda komajda kje najdejo kak lep in kakovosten spominke.

Tudi v ljubljanski regiji in Ljubljani smo dokaj revno založeni s kakovostnimi spominki. Nekateri posamezni obrtniki, delovna organizacija DOM in LTZ, se trudijo premakniti stvari iz mrtve točke. Zato smo se na Medobčinski gospodarski zbornici Ljubljana skupaj z LTZ, SML, OZ ljubljanske regije in DO DOM odločili v letu 1985, da z vsakoletnim natečajem za nove spominke ljubljanske regije vzpostavimo posameznika skupine in podjetja, da s svojimi zamislimi prispevajo k čimvečji kakovostni ponudbi na tem področju. Tako je tukaj že 4. razpis.

Spominkarstvo je zahtevno področje izvenpenzijske turistične ponudbe in predstavlja zaključeno celoto od pojmovanja klasičnega spominka in sodobnega pristopa (videokasete, filmi, diapozitivi) do kmečkega turizma, igrač in iger.

Svojestvo spominka lahko nosi potrošno blago, konzumno blago, okrasni predmeti, vključno z nakitom in emblemi kot tudi avdiovizuelni artikli ter umetniške storitve, skratka vse kar nas spominja na kraj bivanja, regijo oziroma nanjo vezano dogajanje. Pri tem pa je vendarle potrebno misliti, če to predmet zahteva, na odgovarjajočo in ustrezno embalažo s sporočili o predmetu v njej. To je bila ena od največjih pomanjkljivosti prispelih spominkov na dosedanje natečaje, kakor tudi ta, da se posamezniki nagrajenih spominkov ne odločajo za proizvodnjo.

Natečaj za nove spominke ljubljanske regije je objavljen v Delu in Dnevniku 14. 12. 1988, v reviji Obrtnik, ter Delavski enotnosti.

Nekaj spominkov prispelih na dosedanje natečaje je že našlo pot do potrošnika, čeprav imamo še veliko možnosti na tem področju, ki pa jih nismo znali izkoristiti.

Zato vabimo k sodelovanju vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktivne zadrušnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojeince in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojeencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadruge, člane turističnih društev.

Medobčinska gospodarska zbornica
Ljubljana

PISMA BRALCEV

Pozabljena ulica Bratov Kljajič

Prebivalci ulice bratov Kraljič KS Vižmarje-Brod, prebivamo tukaj že več kot 20 let. Ob gradnji tega naselja (vrstne hiše) je po zazidalnem načrtu za to območje bila predvidena ulica, ki naj bi povezovala Martinovo pot z Ulico 24. avgusta, širine 5 m, vendar so jo komunalci KS Vižmarje-Brod oz. občine Ljubljana Šiška uničili tako, da sta nastala dva slepa kraka, po širini pa so jo zožali za 1,5 m. Zaradi tako zožane ulice pluzenje snega sploh ni mogoče, ne da bi sneg odmetavali na sosednje vrtove, s tem pa poškodovali nekatere sadike, ter pri sosedih povzročali nejevoljo. Ker smo prebivalci te ulice ob gradnji plačali predpisani prispevek za komunalno ureditev zemljišča, vključno za ureditev ulice in ker redno plačujemo vse prispevke za uporabo mestnega zemljišča zahtevamo, da se jo uredi, tako kot je bila načrtovana. Za takšno ureditev je bil izdan tudi nalog (dopis Sob Lj. Šiška št. 5/2-351-94/68, z dne 25. 5. 1970).

Zaradi naših stalnih pritožb v KS Vižmarje-Brod si je lani ulico ogledala pristojna komisija. Ugotovila je, da je ureditev nujno potrebna in ob tem ironično pripomnila, da bi to moral urediti tisti, ki je denar pokasiral. S tem je komisija „svojo dolžnost opravila“ in postopek zaključila. V začetku leta 1988 je v planu KS Vižmarje-Brod bilo navedeno, katere ulice bodo v tem letu urejene (to so ulice, ki so problem novejšega datuma) in da bodo razpravljali tudi o ulici Bratov Kraljič. Na naš protest zaradi takega izmikanja, nam je bilo obljubljeno, da bo kljub temu, da ni bila v planu vendarle urejena še v letu 1988. Ob koncu leta pa so nam sporočili, da z realizacijo ne bo nič, ker je ta denar namenjen za Klinični center.

Na koncu z vso pravico sprašujemo, kje je NAŠ DENAR, ki smo ga plačali za komunalno ureditev zemljišča, kje je NAŠ DENAR, ki ga že toliko časa plačujemo za uporabo mestnega zemljišča.

Pa še to. Odgovorni v KS Vižmarje-Brod in v Sob Lj. Šiška nam redno pošiljajo položnice za plačilo uporabe mestnega zemljišča, pozabljajo pa na obveze.

Niko Dragoš

Za boljšo informiranost ZRVS

Na redni seji komisije za informativno in propagandno dejavnost pri občinski konferenci ZRVS naše občine je bilo med drugim poudarjeno, da je tudi informiranost njenih članov prav tako pomemben člen dejavnosti pri usposabljanju in drugih oblikah aktivnosti, ki sodijo v okvir splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Člani komisije so si bili enotni v tem, da vse aktivnosti rezervnih vojaških starešin niso najbolj zastopane v sredstvih javnega obveščanja, zato bo treba v prihodnje vse te pomanjkljivosti odpravljati v skladu s sprejetim programom Republiške konference ZRVS. Zadnja leta smo priča nagledu upadanju števila rezervnih vojaških starešin na preda-

vanjih in drugih oblikah usposabljanja. Čeprav se je letos ta trend upadanja ustavil, ponekod se celo izboljšal, kaže da se bo treba dokončno otresti starih metod, zlasti, ko gre za predavanja in jih zamenjati s sodobnejšimi in na ta način pritegniti zlasti mlade, ki naj bi se odločali za vojaške poklice.

Komisija pri oblikovanju svojega programa za leto 1989 zahteva, da se delo ZRVS odraža tudi v sredstvih javnega obveščanja, zlasti v revijah Naša obramba, TV-15, Naš tovariš in v občinskem glasilu, kajti nujno je oživeti organizacije vojaških starešin, zlasti v tistih krajevnih skupnostih kjer so najbolj pasivne.

J. Č.

ŽELITE ŠOLANEGA PSA

Sami si ga boste lahko izšolali v enem od naših tečajev.

Lastnike psov vseh pasem in starosti obveščamo, da bo začetek „začetnih tečajev šolanih psov“ v februarju 1989.

Uvodni sestanek in vpis v tečaje bo 16. 2. 1989 ob 17. uri na vežbališču Kinološkega društva Ilirija v Podutik (za koseško planarno).

NE ZAMUDITE! Število tečajnikov je omejeno.

Informacije lahko dobite vsako sredo od 16^h do 17^h na društvenem vežbališču.

KD ILIRIJA
KOMISIJA ZA ŠOLANJE